

Palstateksti

Ihmisen kohtaaminen

Siellä oli Jaakobin lähdekaivo. Matkasta väsyneenä Jeesus istui kaivon reunalle. Oli noin kuudes tunti. Eräs samarialainen nainen tuli ammentamaan kaivosta vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda." Hänen opetuslapsensa olivat menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa.

Samarialainen nainen sanoi Jeesukselle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Juutalaiset eivät näet seurustele samarialaisten kanssa.

Jeesus sanoi naiselle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka sinulta pyytää juotavaa, sinä pyytäisit Häneltä, ja Hän antaisi sinulle elävää vettä." Nainen sanoi: "Herra, eihän sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sinulla sitten on se elävä vesi? Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?"

Jeesus vastasi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, mutta joka juo Minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan, vaan se vesi, jota Minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka pulppuaa ikuisen elämään."

Nainen sanoi: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano, eikä minun tarvitsisi käydä täällä vettä hakemassa." Jeesus sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne." Nainen vastasi: "Ei minulla ole miestä." Jeesus sanoi: "Totta puhuit: 'Ei minulla ole miestä.' Viisi miestä sinulla on ollut, ja joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Siinä puhuit totta."

Nainen sanoi: "Herra, minä huomaan, että Sinä olet profeetta. Meidän isämme ovat kumartaen rukoilleet tällä vuorella. Te taas sanotte, että Jerusalemissa on paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla." Jeesus vastasi: "Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin te ette rukoile Isää tällä vuorella etteکہ Jerusalemissa. Te kumarratte teille tuntematonta. Me kumarramme Häntä, jonka tunnemme. Sillä pelastus on juutalaisista. Tulee aika ja on jo, jolloin oikeat rukoilijat rukoilevat Isää Hengessä ja totuudessa. Sellaisia rukoilijoita Isä näet tahtoo. Jumala on Henki. Häntä rukoilevien tulee rukoilla Hengessä ja totuudessa."

Nainen sanoi: "Minä tiedän, että Messias tulee, Hän, jota sanotaan Kristukseksi. Kun Hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken." Jeesus sanoi: "Minä se olen, Minä, joka puhun kanssasi."

Samassa Hänen opetuslapsensa tulivat. He oudoksuivat, että Jeesus puhui naisen kanssa. Kukaan ei kuitenkaan kysynyt: "Mitä sinä pyydät?" tai: "Mitä Sinä puhelet hänen kanssaan?"

Nainen jätti vesiasiansa siihen, meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille: "Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaiken mitä olen tehnyt. Olisikohan hän Kristus?" Kaupungista lähti silloin ihmisiä, ja he tulivat Jeesuksen luo.

Sillä välin opetuslapset kehittivät Jeesusta: "Rabbi, syö!" Mutta Hän sanoi heille: "Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä." Opetuslapset puhuivat keskenään: "Lieneekö joku tuonut Hänelle syötävää?" Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että teen lähettäjän tahdon ja tähtän Hänen tekonsa. Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonkorjuu joutuu?' Minä sanon teille: Nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat vaalenneet korjattaviksi. Jo nyt korjaaja saa palkan ja kokoaa satoa iäiseen elämään, että kylväjä ja korjaaja saisivat yhdessä iloita. Tässä on totta sana, että toinen on kylväjä, ja korjaaja toinen. Minä olen lähettänyt teidät korjaamaan sitä, mistä ette ole nähneet vaivaa. Toiset ovat tehneet työn, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille."

Monet sen kaupungin samarialaiset uskoivat Jeesukseen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: "Hän on sanonut minulle kaiken mitä olen tehnyt."

Kun samarialaiset tulivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä viipymään heidän luonaan. Hän jäi sinne kahdeksi päiväksi. Vielä paljoa useammat uskoivat Jeesukseen kuultuaan hänen puhettaan. He sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja." Joh.4:6-42[*JKR]

Saimme lukea jälleen mielenkiintoisen kertomuksen, kuinka **Jeesus kohtaa ihmisen**, jota Hänen ei olisi pitänyt kohdata. Oli ihmisten välisiä esteitä, jotka rajoittivat heidän kanssakäymistään, mutta Jumala tahtoi murtaa sen koskettain ihmeellisellä tavalla myös niitä, jotka olivat hyljeksettä ja joiden kanssa ei olisi pitänyt edes seurustella.

Missä on meidän kaivomme? Missä voisimme kohdata aidosti toisen ihmisen? Onko kenties ympärillämme ihmisiä, eritoutisia, tai eri tavalla eläviä ja uskovia, joita voisimme kohdata?

Mitä sanomme heille? Miten aloitamme keskustelun ja **miten osaisimme kertoa** Jeesuksen tavoin elävästä vedestä? – Jeesus käytti taidokkaasti niin sanottua *"aasin siltaa,"* eli vertauksellista tapaa keskustella. Hän lähestyi ihmistä inhimillisen ja olemassa olevan elämäntilanteen kautta. Hän sanoi; *"Anna minulle juoda."* – Olihan naisella ammennusastia, jolla hän oli tullut hakemaan vettä kaivosta.

Keskustelu oli avattu ja siinä ihmetellessä, *miksi Hän puhuu minulle*, Jeesus lisää ihmetystä: Hän kääntää tilanteen yllätyksellisesti uuteen näkökulmaan, sanoen; *"Minä annan sinulle elävää vettä."* – Mitä Hän puhuu, Mistä on kysymys? – Eihän Jeesuksella ollut edes astiaa ja Hän lupaa tarjota kuitenkin vettä juotavaksi!

Keskustelun jatkuessa **tapahtui ihme.** Nainen oli saanut vettä, joka sai hänet unohtamaan oman ammennusastiansa kaivolle. Hän kiiruhti takaisin kylään kertomaan, mitä oli saanut kokea. Se vesi, mitä Jeesus oli hänelle antanut, oli tullut sen elämän veden lähteeksi, juuri niin kuin Jeesus oli hänelle sanonut.

Tuosta **lähteestä sai juoda moni**, ja se taasen sai monet syytymään ja heille syntyi sama usko, joka tuli heissä jälleen sen veden lähteeksi, luimmehan heidän todistuksensa; *"Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja."*

Oletko sinä saanut maistaa elävää vettä? Oletko kohdannut Jeesuksen, Hänen armonsa ja anteeksiantamuksensa? Oletko saanut täytyttyä Pyhällä Hengellä, puhunut kielillä, ehkä profetoitunut, tai olet saanut erityisen armoituksen siunata ja rukoilla ihmisten puolesta? Mitä oletkin saanut Jeesuksen seurassa, **anna sen tulla sen veden lähteeksi**, joka kumpuaa aina iankaikkiseen elämään saakka.

Kaivolla tapahtunut oli hyvin **luonteva tilanne.** Ei siellä saarnattu mahtipontista saarnaa, ei veisattu aloitusvirttä, ei pidetty loppukokousta. – Ei, he vain keskustelivat, niin kuin kaksi ihmistä keskustelelee kohdatessaan.

Missä on sinun tilanteesi? Missä voit kohdata hyvin luontevasti ihmisen niiden asioiden kanssa, mitä elämässäsi on? Tällaisen käytännön esimerkin Jeesus antoi elämän veden ammentamisesta. Rukoilkaamme **viisautta ja johdatusta**, että osaisimme tulla tällaisiin tilanteisiin, tavallisina, pieninä ja erilaisina ihmisinä. Meidän tehtävänämme on kohdata heitä, jotka eivät ole saaneet vielä maistaa elävää vettä.

"Nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat vaalenneet korjattaviksi."

